

Előfizetési árak:

Házhoz hordással vagy postán küldve:

Egész évre . . 14 frt — kr.
Félévre . . . 7 » — »
Negyedévre . . 3 » 50 »
Egy hóra . . . 1 » 20 »
Egyes szám ára 5 kr.

Kiadóhivatal:

Endrédi Testvérek könyvkereskedése Szegeden, hová az előfizetések s a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

SZEGEDI HIRADÓ

POLITIKAI NAPILAP

Megjelenik mindennap, hétfőn és ünnep után is.

Szerkesztői iroda:

Klauszál-tér, Karász-ház I. emelet, hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Bérmegtelen levelek nem fogadottnak el.

Készítők nem adnak vissza.

Hirdetéseket

és nyilatkoztatásokat a kiadóhivatal mérekkelt áron vesz föl.

A közönséghez.

Az év utolsó negyedének küszöbén bizalommal fordul a «Szegedi Híradó» tisztelt olvasó közönségéhez, bizalommal kérve továbbra is eddig tapasztalt nagybecsű támogatását.

A «Szegedi Híradó», a vidék legregibb magyar lapja, immár harminckettedik évfolyamának utolsó szakát kezdi meg.

Ez a tekintélyes, tiszta múlt kötelező s a «Szegedi Híradó» percze sem szűnik meg, tehetsége mért hatással ott küzdeni a nemzet legjobbjával együtt a tiszta szabadelvűség szepültelen, győzedelmes lobogóját alatt.

Ebben a zavaros korban, ahol a közszellem egyensúlytalan, nyugtalan hullámlászat kezd minden oldalról, eleinte csak alig észrevehetőleg kihasználni veszedelmes térfoglalásra a konzervativizmus alakjába öltözött reakció: kétszeresen sürgős annak szüksége, hogy az emberiség haladni vágyó, egészséges, szabad gondolkodásu elemei a legszűkebb körökben is egymást támogatva összetartsanak.

Szabadelvűség a politika, a társadalmi élet minden mozzanatában: ez és csupán ez képezheti egy a moderné válás folyamának sodrában lévő állam, nép vezérő jelszavát.

A magyar nemzet tulnyomó többsége ezen rendületlen alapelvre fekteti erős bizalmát; mely bizalom megteremtette az újabb parlamentarizmus történetében szinte páratlanul álló immár másfél évtizedes kormányzati állandóságot.

A szabadelvű párt által támogatott szabadelvű kormány a kellő biztossággal előkészített, kedvező talajon most kezd a szabadelvű reformalkotások rendre fölépítéséhez.

A nemzetnek ugyszólván osztatlan helyeslése kíséri ezt a törekvést, mely rételeiben az életképes történeti intézmények beillesztésével készíti meg a modern magyar államot.

Ezt a törekvést szolgálja, mint az alföld metropolisának szabadelvűpárti közlönye, a «Szegedi Híradó» s ehhez a csilámló szöbuborékokkal szemben sokszor nehez törekvéshez kéri Szeged város ismert szabadelvű gondolkodásu közönségének szíves támogatását.

A «Szegedi Híradó» legújabb aerájának, azt hisszük, már minden irányban sikerült a közönséget meggyőzni a felől, hogy ebből a komoly törekvésű orgánumból egyszer s mindenkorra száműzve van egy a férfiatlan meghunyászkodás, mint az olcsó népszerűség hajhászása.

Lelkiismetetes, hű és diskrét regisztrátora ez a lap a nap történetének. Éber szemmel tartója a város minden jogos ér-

dekének s mintegy utegyenyetője a hiszszük, nem sokára testté váló ígének, melynek neve «Szeged-vármegye».

A politikai események közvetlen, gyors sürgönytesítésén kívül ezután is kiváló súlyt fektetünk a közgazdasági élet minden, még oly aprólékosnak tetsző mozzanatára is melyekről esetről-esetre kimerítő távirataink adnak Szegeden minden más lapot megelőzőleg kimerítő tájékoztatást.

Eredeti tárczákkal a lap belmunkatársai látják el a «Szegedi Híradó», fordított tárczáinkat pedig a francia, angol és orosz szépirodalom legújabb és legkedveltebb termékei szolgáltatják.

Regényközleményeink megválogatásában valamint eddig, úgy ezentúl is kényes irodalmi ízlés vezérel.

Mint hogy a «Szegedi Híradó» egy szerre két regényt közöl, amit kivülről egyetlen vidéki magyar lap sem tesz meg olvasóinak; gondoskodtunk róla, hogy az általunk közölt regények egyike állandóan eredeti magyar regény legyen, a második pedig a világirodalom valamely becses regényujdonsága.

Ezen elvből kiindulva már most, október 1-én megkezdjük a «Szegedi Híradó» egyik belmunkatársának, Kemechey Jenőnek «Asszony nélkül» című érdekfeszítő, bonyodalmakban gazdag eredeti regényének közlését.

Ugyancsak az évnegyed elején közöljük a most legdivatosabb, zseniális francia novellistának, Guy de Maupassant-nak «Miss Harriett» című igazán modern remekmunka számba menő hosszabb elbeszélését.

Előfizetési feltételek:

Egész évre . . . 14 frt | Negyedévre . 3 frt 50 kr.
Félévre . . . 7 » | Egy hóra . 1 » 20 »

Az előfizetések mielőbb való szíves megújítását kérjük, hogy a lap expediciójában a legkisebb zavar se forduljon elő.

Tisztelettel

a «Szegedi Híradó» szerkesztősége és kiadóhivatala.

Az árvaszékek reformja.

Szeged, szept. 26.

Ezzel a szóval árva, nagy Magyarországon általában véve mindazt ki lehet fejezni, ami szánandó és szomorú állapotot jelez.

Az árvaszámba nálunk nincs semmi vigasztalás. Nem vigasztal a vagyon sem, sőt még az a tudat sem, hogy az árvákat a közgazdasági hatóság gondozza, vagyonukkal egyetemben, az árvaság egész idején, mert ez a gondozás, az eddig tapasztaltak szerint, nagyon is árva szokott lenni.

Evről-évről nőttek s immáron garmadává nőttek azok a panaszok, me-

lyekből mindinkább világossá lett, hogy az árvaszékeknek cselőre is, hajszra is, girbén-gurbán, meg hátrafelé is mennék az ügyek, ha esetleg nem stágnálnak, csak előre nem; de ha mégis neki indulnak, hát a neki indulásban sem az árvára, sem annak vagyonára, sem pedig a közügyre nincs köszönet.

Az árvaszéki gondozás slendriánsága, sok esetben könnyelműsége és bűnössége annyira ismertté lettek, hogy mindenki ösztönszerű balsejtelemmel beszélget az árvatárakról, árvapénzek kamatairól, tartalékalapokról, árvavagyonok értékesítése és hasznosításáról, az ügymenetek zsilátszáról s azokról a nagyfokú elnézésekéről, melyeket első sorban maga az árvaszék, de másod sorban az ellenőrző hatalom, a törvényhatósági bizottmány, vagy a rendezett tanácsú városoknál a városi képviselő-testület részéről tapasztalhatunk.

Nem most, de már régebben érezhető az árvaszéki slendriánságok, obszskurus tapogatózások, könnyelműségek és hivatali lazaságokból összegabalyodott rendszer megszüntetésének szükségessége.

Természetes, hogy ez a megszüntetés csakis oly módon eszközölhető, ha maga a tarthatatlan rendszer is teljes egészében, összes bűnös emlékeivel eltöröltetik s helyette egy új institúció szerveztetik.

Erre nézve még a múlt évben bejárta a napi sajtót s a vármegyét az az igazságügyi kombináció, mely szerint az árvaszékeket, mint pusztán közigazgatási hatóságokat fölfogják oszlatni. Egy részt kapna belőle az igazságszolgáltatás, helyesebben mondva a bírósági intézmény, másik részét pedig a közigazgatási hatóságnál hagnák.

A fölösztatás ilykép egyszersmind fölösztás is lenne.

Az árvaszéki tisztviselők, mikor ez a kombináció szárnyra kelt, megijedtek és tanácstalan habozással mentek a restauráció elé. Ki se volt tisztában ezzel a kérdéssel: mit hoz a reformáció holnapja? hova jutnak, a vármegyéhez-e, a bíróságokhoz-e, vagy pedig mind a kettőhöz? Délőlőttönkint talán a vármegyéhez és delután a törvényszékhez, esetleg a járásbíróshoz?

Ezekre a kérdésekre a legutóbbi időkig nem kaptunk feleletet s a homályos találgatások téveteget utjában végre is megállapodtunk s mindenki felülről várta a feleletet.

A felelet bár nem egész világosan és nem egész körülményesen megvan adva.

Szilágyi Dezső igazságügyminiszter ugyanis Pécsen többrendbeli kijelentést tett, melyek részben a közigazgatás reformját is érintik. Minden általánosságuk dacára annyit meg lehet ezekből is tudni, hogy a közigazgatás reformjának első két momentum a árvaszékeknek az autonóm keretből való kiemelése és a községi szervezet reorganizálása lesz. Valamint azt is, hogy a kinevezés elve fog dominálni a reformműben elannyira, hogy a választás minden vármegyei állásra nézve megszűnik. — Ami nevezetesen az árvaszékek jövőjét illeti, a miniszter kijelentését sokan úgy kommentálják, hogy az árvaszékeket föl fogják oszlatni s hatáskörükön az új közigazgatási hatóságok és a bíróságok fognak megosztani. Ilyen föl-oszlásról szó sincs. Ellenkezőleg: újraszervezésről van szó. Az árvaszékek teljesen függetlenítettnek fognak a vármegyei közigazgatástól s csaknem bírói garanciákkal ellátott képezní. Az árvaügyön kezelésére nézve is ennek megfelelő nagy újítások fognak történni, amelyek teljes megoldáshoz vezetnek az árva vagyonának régóta égető kérdését.

Berzeviczy Albert Szegeden.

Szeged, szept. 27.

Berzeviczy Albert államtitkár, azt a két napot, mely alatt Szegeden időzött, szakadatlanul az iskolák és egyéb kulturális intézetek látogatásával töltötte el.

Tegnap délután Fehér Polgár tanterületi igazgató kíséretében a realiskolát látogatta meg. Az egyes tantermekben a

tanterületi igazgatón kívül Hoffer Endre realiskolai igazgató kalauzolta az államtitkár, ki valamennyi osztályban leginkább a nyelvek föl exminálta a tanulókat. Különösen a felsőbb osztályokban tett beható kérdéseket. A fizikai teremben megnézte a tanszereket s vegykísérleti előadást is produkáltatott. Félizig tartott itt a látogatás.

Ezután a községi felsőbb leányiskolát tekintette meg, hol Kákujay Károly igazgatón kívül Kovács Albert iskolaszéki elnök és Tóth Antal népiszkolai felügyelő üdvözölték.

Itt ugy az elemi, mint a felsőbb leányiskola összes osztályait meglátogatta. Mindenütt rövid vizsgát tartott. Különös megelégedést és tetszést nyerte ki a felsőbb leányiskola munkatermében bemutatott egész csinos női kézimunkák. A munkatanítónő Nemcsay Fendit Malvin asszonyt meg is dicsérte az összes oktatásért. Megtekintette még a rajz- és tornatermeket. Általában véve az épület okserü berendezéséről s a kiváló csin és tisztaságról nagy elismeréssel nyilatkozott úgy itt, mint a többi tanintézeteknél, melyek a modern berendezés, világosság és nagyság tekintetében messze fölulmulnak más városok hasonlóit.

Majd a belvárosi községi elemi fiúiskolát látogatta meg, hol minden osztályban meghallgatta a gyermekek feleleteit, megvizsgálta a tantermek berendezéseit, tantermet és órarendet. Hosszasabban időzött az ipariskolai tanuló rajzainál, melyek meglepő tisztaságuk és pontosságuk által dicsérték Árleth tanár vezetését.

A polgári fiú- és a közép kereskedelmi iskolában is az összes tantermekbe ellátogatott. Legtöbb osztályban rövid, de beható vizsgálatot tartott, különösen a felsőbb osztályokban maga kérdezgette a tanulókat. Itt is megelégedésnek adott kifejezést s kiváló örömmel nézte meg a polgári fiúiskola növendékei által a tornaudvaron bemutatott katonai gyakorlatot.

Végül a gyertyamosiak táp- és nevelőintézetét látogatta meg, hol az igazán jóképű, egészséges gyermekek, amint sorjában, rendben megállottak az államtitkár előtt, derült, tiszta, jóhatású képet nyuj-

tottak. Az államtitkár tetszését fejezte ki. A gyertyamosiak jól is találják magukat itt s a neveltetés is jóval kevesebb pénzükbe kerül így kollegiumban, mint másutt; — ez és még sok más arra bírhatná az alföld többi nemzetségeit is, hogy a gyertyamosi hazafiás svábok példáját kövessék. Innen a kíséretét képező urakkal egyetemben 11 óra után a „Tisza szálló”-ban villás reggelizni ult.

Félizikenkét órákor Fehér Polgár tanterületi igazgató kíséretében a város székegyületébe hajtott, hol meglátogatta Kállay Albert főispánt, Pálffy Ferenc polgármestert és Szabados János h. polgármestert. Sorba járva a székegyület nevezetesebb terméit, különösen a fényesen berendezett közgyűlési terem lepte meg. Az államtitkárhoz Kállay főispán, Szabados h. polgármester és Kákujay Károly tanfelügyelő helyettes csatlakoztak, kiknek társaságában Kovács Albert iskolaszéki elnököt látogatta meg.

Innen a színház épülethez hajtott. Megtekintette a színház berendezését, huzamosabb ideig időzött a színpadon s különösen meglepte a nézőtér. A színpadon meghuzatta a vizcsapokat is, melyek hatalmas zuhatagokban ömlésztették a sárgás Tiszavizet.

Pont 1 órákor Kállay Albert főispánnal ebédet jelent meg az államtitkár. Ott voltak Ivánkovits János esperes plébános, orsz. képviselő, Fehér Polgár tanterületi igazgató, Szabados János h. polgármester és Kákujay Károly tanfelügyelő helyettes.

Berzeviczy államtitkár rendkívül elégtétlen nyilatkozott a szegedi tanintézetek fölül. Az egyes iskolákban különösen az idegenek számaránya, továbbá a növendékeknek a nyelvekben való jártassága érdekelte. — Ehédt után az egész társaság az o. m. államasutak indóházához kísért az államtitkár, ki 1/23 órákor hagyta el Szegedet, hol maga után a legrokonszenvesebb emléket hagyta.

A bucsuzásnál jelen volt még Magyar Gábor gymn. igazgató és Tóth Antal népiszkolai felügyelő is. Az államtitkár megköszönte a két napi látogatásaiban részt vett uraknak türelmét és kitartását.

A „SZEGEDI HIRADÓ” TÁRCZÁJA.

Ősz hajszálak.

— Francia novella. —

(Folytatás és vége.)

Egy reggelen azonban a barátóna váratlanul haza érkezett: a belga gyárak munkásainak strikejában részt vett s ezért elbocsátottak, most az atyai háznál keresett segítséget. Ezért Albertinnek el kellett hagyni helyét s így ő a strike-mozgalom tulajdonképpeni áldozata. És most mi jöhetne még, hogy őt szomorú sorsával megrémítse és ősz hajszálait elviselhetlen teherként cseztesse vele? Eme szomorú órákban ama csekély elégtétele se volt, hogy a sorsot vádolhatta volna, sőt inkább be kellett vallania, hogy mindennek ő az oka, mert hajdan, mikor annyi udvarlói körülötte, jegyesének hirtelen halála miatt makacsul visszautasította minden kérését. Az egyedüli ezek között, aki nem volt előtte közönyös, miután őt is visszautasította, hirtelen visszavonult s eltűnt látkörétől. Csinos, érdekes, szőke fűrtű, előkelő modoru fiatal ember volt, ki inkább érzéletes kölönök, mint városi hivatalnoknak nézett ki, mert ez volt. Csak arra a kis igen szőcskára tudta volna magát elhatározni s ma bizonyára másképp volna. És így? Mi maradt neki az emlékekből? Ősz hajszálak...

Másnap a szállásadónó örömhírrel rontott be Albertine lakásába. A lelvélhírdel pénzutalványt hozott a szegény varrónőnek.

Aránylag kicsiny összérrel szólott, de az ő szükségleteire néhány hétig elegendő. Ösmertelen irás; a foládó nincs megnevezve. Majdnem megborozadt attól, hogy ezt a pénzt, melynek eredetét nem tudja, elfogadja. A szállásadónót fáradságában, hogy őt e gondolatoktól elterelje, nagyban segít a vas szükség...

Hanem azért jobban, mint valaha, takarékoskodott a krajczárokkal. S midőn hónap múltán az elsőhöz hasonló összérrel szóló utalványt kapott, már csodára gondolt s megijedt. Szakadatlanul azon gondolatlall foglalkozott, hogy ismeretlen jötevőjének nyomait fölfedezze. S midőn hetek múltán először hagyhatta el magános hajlékát, a postahivatalnál kérdezősködött, melynél utalványai foladtak. Hasztalan. Egy orvos tanácsára lakást változtatott. Most már bizonyára abban maradnak a küldemények, gondolá. De ösmertelen jötevője megtalálta őt új czime alatt is. Ugy látszik, hogy ez a talány, mely egész gondolkozását és lényét fogva tartá, megfelleltlen maradt.

Egy napon Albertine albumjának elsőrgült levelei közt lapozgatott asztaliókjában. Régi bizonyítványok, melyeknek írása egészen elmosódott, levelek, melyeket meglepetéssel kapott, albumlapok, miket fiatal leányok szoktak gyűjtogetni s melyekre érzélgős költemények, gondolatok s társas játékok voltak írva, képezték az ő kincsét, amit ő féltve őrzött. Midőn tekintete egy költeménnyel beirt lapon révedezett, föltűnt neki ennek folíráta „G. Albertinehez”.

Egy gondolat járta át egész bensőjét.

Nem-e ugyanazon vonások ezek, mint a pénzutalványon? Mily gyakran vizsgálta ezeket az utalványokat, mily gyakran tanulmányozta azoknak minden egyes szavát, a betűk vonásait, árnyékolását, mintha életre akarta volna kelteni a holt betűket, hogy jötevője után kérdésősködjek fölük... S minő élnék volt a hasonlat az elsőrgült albumlap és emez irás között, melyet oly híven bevészt emlékébe! Az akkorinak írója a szőke fűrtű városi hivatalnok s irásában egész burokratikus lényé kifejezésre jutott: azon épp úgy, mint emezen ugyanazok az egyenes vonású, gondosan megrajzolt betűk, a legkisebb részleteikig ugyanaz a bámulatos tökéletesség. Türelmetlenül várta a következő hó elcséjt s remélte, hogy a két irás ismételt összehasonlítása által bizonyosságra fog jutni. E közben nem tölté az időt tétlenül s mindent elkövetett, hogy ama férfiú fölül, körül egész bizonyossággal hitte, hogy oly sok év múltán is megemlékezett róla s így gyöngéd módon adott magáról életjelet, mident megtudhasson. Kérdezősködött ennel, meg amannál, hivatalból hivatalba szaladt. Szállásadónőjének férje, aki mint szolga alkalmazásban volt valamelyik banknál, végre meghozta az epedve várt fölvilágosítást. A városi tisztviselő után természetesen hiában is kérdezősködött; hosszasa ideig vidéken volt, majd mint tanácsos folkerült a fővárosba s jelenleg egyik miniszteriumban működik.

Eddig tehát minden rendben lett volna; csak a körül forgott a kérdés, hogy ez egykori városi tisztviselő és a mostani tanácsos azonos-e az őt támogató emberba-

Szeged egy hónapja.

(A közigazgatási bizottságból.)

Szeged, szept. 27.

Igen örömdesesen kezdtek a tegnapi ülést. Legalább másfél óráig nem beszéltek egy szónok sem. Szinte sugárzott is minden arc az örömtől: mily simán, zajtalan lefolyik az egész.

A szegedi közigazgatási bizottság üléseiben igen páratlan eseménynek: hogy t. i. 1 és fél óra alatt egyetlenegy dikció sem essék, meg volt a maga oka. Nem is egy, de kettő. Az egyik, hogy az egész másfél óra alatt folytonosan olvasott a t. főügyész és Rósa István; a másik, hogy mindenki az ülés legfontosabb tárgyaihoz tartotta a „puskapor”.

Ez a tárgy a volt adófelügyelő „fegyelmi” ügye, 223 darab szabálytalan adóbekelezés. Gonosz véletlen vagy célzatosság játszott-e közbe; elég az hozzá, hogy a volt adófelügyelőség slendrián ügyének tárgyalásához, azaz hogy a tegnapi ülésre a főispán már „megjelentette” az új pénzügyigazgatót. Ez a „bemutató” aligha juttatja Csizsár Gyulát arra a gondolatra, hogy csöndesek és rendezettek a szegedi „finánca”-viszonyok.

Annai azonban tény, hogy az új pénzügyigazgató váratlan megjövetele nagy könnyebbséget szerezett Vadásznak, a pénzügyigazgató-helyettesnek, mert így szabadult meg attól a kellemetlenségtől, hogy jelen minőségében végig kelljen hallgatnia azt a tömértelen vádat, amik a volt adófelügyelő ellen egymást érték tegnap.

Ezek a vádak, ha nem állana velük szemben egy jó csomó jóhiszeműség s a pénzügyi tisztviselőktől annyira megszokott törvény-felremagyarázás, alighanem erős „fegyelmi”-t vontak volna nemcsak a volt

rátal? A hónap elmúlt, de a pénztárvány elmaradt. A második s a harmadik napon se jött... Nem a várt segély elmaradása, mint inkább a tovatúnt remény, hogy a két írást összehasonlíthassa, volt az, ami őt igen keményen találta. Elhatározta, hogy sejtett jövevény nyomatát követni fogja.

Megadtak neki a címet, utra keit s dobogó szívvél, anélkül, hogy az összefüggéssel tisztában lett volna, ért ama ház közlebe, melybe ősz hajszálai miatt bejutott. Csalódás, kísértés volt-e, vagy talán megőrült?... Zavartan és — anélkül, hogy tudná miért — megrémülve támolygott a járdán. Végre a ház előtt állott. Semmi kétség, ezen a küszöbön lépett át, midőn modelt ült. De minő változás! A kapu fekete posztóval bevonva, előtte egy fekete ruhás portás, kétszeglű kalappal fején, méltóságteljesen támaszkodik méztelen botjára.

— Ki halt itt meg?

— A tanácsos ur!

Fülldözve vándorog föl a lépcsőn s folnyítja az ajtót. Fialat ember jó vele szembe, megkérdeni tőle, mit kíván? Amint megpillantja őt, a rémület kiáltása tör elő ajkáról. Így nézett ki, éppen így, vonásról-vonásra, midőn őt negyven évvel ezelőtt megismerte, ki hiában esengett kezéért. Ugyanazon alak, azok a szöke fűrtök, éppen azok a szemek: az atyának igazi hasonmása.

A fiatalember fia az ímént elhunytak, résztvevéliesen kézen fogta őt s a ravatalhoz vezette.

És viszont ottlatta őt negyven év mul-tan először — de hideg volt és halott, a fején ősz hajszálakkal...

adófelügyelőre, hanem a városi adóhivatalra is. Hogy ez elmaradt, a közig. bizottság ritka higgadságának, főleg azonban az al-bizottság alapos és meggőző memorandumának köszönhető.

Az elévült adóknak részint „szabály-talan” könyvkivonatokat, részint elkeresze-telések segélyével megessett bekebele-zése sokkal ismertebb dolog Szegeden és sokkal is nagyobb port vert föl annak ide-jén, semhogy újabb részletezését szükség-snek látnók. Veleje a menthetetlen ügynek tudvalevőleg az, hogy a volt szegedi kir. adófelügyelő részint az adókönyvek szabálytalan kivonatai, részint „helyesbítés”-nek nevezett névcsere alapján jelzőlagilag bekebelezett számtalan olyan adóhátalé-kot, amit — már csak azért is, mert jórészt elévült — bekebeleznie joga nem volt. 223-ra megy ezen esetek száma, amik miatt aztán Nyáry János, később Fodor István törv. hat. biz. tagok interpelláltak: „a volt kir. adófelügyelő által a közadók s az ezek módjára behajtandó egyéb kincstári követelések beszerzése körül követett szá-bályellenes eljárás tárgyában”. Ez az inter-pelláció a közig. bizottsághoz, ettől ennek albizottsághoz került, mely hosszú, fárda-tatlan vizsgálat után tegnap terjesztette be a közig. bizottság elé szakavatott memo-randumát.

A memorandum minden egyes szá-bálytalan bekebelezést alapos vizsgálat alá vesz s a nagy munka alatt tapasztalt, el-követett kezelési rendellenessé-gek egész halmazát tárja föl. Végezetül az eljárás tisztviselői ellen szigorú „dorgatorium”-ot javasol, ami egyuttal a legszigorubb utasítás is a pénzügyigazgató-ságnak arra nézve, mily szempontokat kövessen a jövőre a kincstári követelések úgy-nevezett biztosítása körül.

Az albizottság indítványát magáévé tette dr. Lázár György t. főügyész hatá-rozati javaslata is a következőkben:

„A kiküldve volt albizottság beadott javas-latának indokaiból elfogadása mellett az 1889. 28. t.-cz. 15. §-ában megállapított jogánál fogva a közigazgatási bizottság

1-ször. Fölhívja a kir. pénzügyigazgatóság figyelmét arra, miszerint: tekintve, hogy a pár forintra, egyes esetekben krajczárookra rugó kincstári követelések az ingatlan tulajdonosoktól kellő utánnézés mellett, rendszerint az illetők ingó va-gyonából is beszereshetők s így a kincstár érde-kében alig lehet szükség arra, hogy a törvény világos intenczióival ellenkezőleg a bekebelezés, esetleg végrehajtás, az illető adókötelezett ingat-lanára vetessék, annál fogva a közadók s az ezek módjára behajtandó egyéb kincstári követe-lések beszerzésére irányuló hivatali működés-ben a kiemelt körülményt jövőre nézve figye-lembe vegye.

2-ször. Ugyanez alkalmából utasítatik a szegedi kir. pénzügyigazgatóság, hogy Szeged vá-roz tanácsa, miszerint tekintettel arra, hogy az albizottság indokolt jelentése szerint, az ingókra vezetett adóvégrehajtások kellő pontossággal és alaposzággal nem történvén, a fölött végrehaj-tási jegyzőkönyvekben igen gyakran közismereti vagyonos adókötelezettek vagyonátalanoknak, je-lentékenyebb ingatlanok birtokosai ismeretlen tartózkodásuaknak vannak fölirtva, annál-fogva jövőre nézve az ily felületes eljárásnak egy-üttés ellenőrködés útján véget vessenek s amennyiben e tekintetben a városi adóhivatalnál a viszonyok megváltoztak, egy-üttés közremű-ködéssel akadályozzák meg, hogy ily eljárás bármi-kor újból helyt foghasson.

3-ször. Ugyancsak a kiküldve volt albizot-ság beérkezett jelentése alapján utasítatik a sze-gedi kir. pénzügyigazgatóság s Szeged város tanácsa, hogy saját közegeik által szigoruan felügyeljék arra, hogy az adókötelesek bir-tokaikeiből az adókönyvekbe s innét az adóhátaléki „kimutatásokba való bevezetések-nél a nevek, mint a számok tiszta kezelési felelősségből s az adókötelezettek határo-zott joghátrányára el ne irassanak s az adóke-

zelés írásbeli keresztfeltele szigoruan akkép tör-ténjék, hogy az adókönyv a kataszteri birto-koknak, az adóhátaléki kimutatás pedig úgy az adókönyvnek, mint a kataszteri birtokeinek név-és számszerűleg teljesen megfeleljen.

4-szer. A közigazgatási bizottság azon meg-győződésben lévén, miszerint nyilván elévült adó-tételek a volt adókötelezettek ellenében nem kö-vethetők s az adótelekek nyilvánvaló elévülése az adóbehajtó közegek által hivatalból figyelem-be vevendő, utasítatik a m. kir. pénzügyigazgatóság, hogy az 1888. és 1889. években, a könyvtár ja-vára bekebelezett összes adótelekeket felülviz-sgálván, a nyilván elévült adótelekeket telekkönyvi tör-léseit azonnal eszközöltesse s erről a közigaz-gatási bizottságnak jelen határozat jogerejétől számitandó három hónap alatt kimerítő jelentést tegyen; ez ügyben egyébként akkép intézked-jék, hogy az elévült adótelekek a mulasztó közeg terhére irassanak s jövőre nézve felelősség terhe mellett felügyeljen arra, hogy nyilván elévült adó-tételek a volt adókötelezettek ellenében beszer-zendőkül ki ne mutattassanak.

Ugyanez tárgyat illetőleg utasítatik a szegedi kir. pénzügyigazgatóság, miszerint jövőre nézve úgy intézkedjék, hogy az egyes hátracéki kimutatásokban azon idő is kitüntetve legyen, melyből a beszerzendő közközegek származott.

5-ször. Utasítatik továbbá a szegedi kir. pénzügyigazgatóság, miszerint az illetékes ható-ságok által jogérvényesen leirt adótorzozások visszaállításától jövőre nézve tartózkodjék s amennyiben jövőben oly esetek fordulnának elő, melyekben egyes nyilván beszereshető adókövete-lések külső tévedésből irattak volna le, ez ese-tekre nézve a közigazgatási bizottságnak, illetőleg a m. kir. pénzügyminiszternek jelentést tegyen s a visszaállítás tekintetében a fölöttes hatóság ha-tározatát kérje ki.

6-ször. Utasítatik a szegedi kir. pénzügyigazgatóság, hogy felelősség terhe alatt kiváló figyelmet fordítson a jövőben arra, hogy a beke-belezett, de az adókötelezett által kihezett adó-összegek törőre iránt a törvényben meghatá-rozott idő alatt a kérvény a telekkönyvi hatóság-hoz pontosan benyújtassék.

7-szer. Azon eljárást illetőleg, miszerint egyes adóhátaléki kimutatásokban az adókövete-lettek nevei az 1885. évi 22. t.-cz., úgy a 45.055/85. számú pénzügyminiszteri rendelethe-b szabályozott törvényszerű eljárás mellőzésével megváltoztattak s ily megmásmított kimutatások alapján, a telekkönyvi bekebelezések egészen más személyek ingatlanaira történtek, utasítja a közigazgatási bizottság a szegedi kir. pénzügyigazgatóságot, hogy az 1888. évi január hó 1-től 1890. év végéig a városi adóhivatal által kiállított kimutatások alapján eszközölt bekebelezéseket egyenként felülvizsgáltsa s mindazon esetekben, melyekben a bekebelezés megmásmított kivo-nat alapján eszközöltetett, a bekebelezett tehertétl törőlést haladéktalanul eszközöltesse s ez eljárá-sról a közigazgatási bizottságnak jelen határozat jogereje után három hó alatt jelentést tegyen.

Egyekben utasítatik a szegedi kir. pén-zügyigazgató s Szeged város tanácsa, misze-rint úgy intézkedjenek, hogy ezen határozottan törvénybe utköző s egyes felekre jogszórt eljárás jövőre nézve föltétlenül mellőztessék.

E határozat keretében kijelenti a közigaz-gatási bizottság, miszerint a városi adóhivatalnak s az afölött felügyeletet gyakorolta volt kir. adó-felügyelőnek azon eljárását, mely szerint az adó-hátaléki kimutatásoknak kiállításánál a föntjel-tett eljárás években keresztül helyt foghatott, mint törvénysértőt határozottan helyteleníti ésrosszallja sa fegyelzotti eljá-rás elrendelésétől ezuttal a városi adóhi-vatal személyzetét illetőleg azon okból tekint el, mert a törvényellenesen kiállított adókimuta-tások kiállítására a működésben volt kir. adófel-ügyelő utasításának téves magyarázata szolgál-tatható okot; a fönnforgott vizsás-ságokért legnagyobb mérvben fele-lős volt kir. adófelügyelőt, il-letőleg pedig csupán azért, mert Finácz Gyula volt szegedi kir. pénzügyigaz-gatónak a város főispánjához 791/90. sz. alatt intézett fölterjesztése szerint Vadász József volt kir. adófelügyelő 1888. évi november 1-től f. évi július haváig a megyebeli reglére kár-talanítási ügyekkel lévén elfog-

lálva, ez idő alatt a hivatalos értesítés szerint, adófelügyelői teendőikkel csak szőrványosan foglalkozott s így a városi adóhivatalnak e tekintetben való eljárását behatóbban nem ellenőrizhette.

A pénzügyigazgatóság által áttett iratok a főnnebbi pontokban foglalt utasítások keresztülvitelt végett ugyanannak kiadatnak.

Mely határozat Szeged sz. kir. város tanácsával s a szegedi kir. pénzügyigazgatósággal közöltetett rendeltetik.

Az ügyési indítvány, mely szemmel láthatólag a közg. bizottság tulajdoni többségének véleményét fejezte ki ezen kinos ügyben, nem is igen akadt ellenzésre az egész bizottságban. Az egyetlen erősebb hang, mely ellene emelkedett s mely úgy a városi adóhivatal, mint a volt adófelügyelő ellen a fegyelmi elrendelést sürgette, a

Polczner Jenő volt, aki alapos beszédében mindenekelőtt elismerését fejezte ki az albizottság fáradságtalan munkájáról, melyről a betérjett memorandum tesz szülő bizonyítékot. Mindenben csatlakozik is az albizottság javaslatához, csak egyben nem, abban, hogy az adófőkönyvi kivonatokról az adók esedékességének napját mindenütt kihagyják szándékosan, csak azért, hogy az elévülés ki ne tűnjék s így a bekebelezésnek akadályra ne legyen. Ugyane szempont alá veszi szülő azt a tényt is, hogy a városi adóhivatal kimutatásokat adott olyan nevekről is, mik az adófőkönyvben elő sem fordultak. Ezekben a hivatal nem menti az a kifogás, hogy az adófelügyelő utasításait tévesen magyarázták; mert tudnia kellett volna, hogy a főkönyvvel mindenben meg nem egyező kivonatokat kiadni nem szabad. S ezért sürgeti a v. adóhivatal ellen a «fegyelmi»-t, mely, szülő szerint, V. d. a sz. József volt adófelügyelő ellen is elrendelendő, akinek, ha ideje volt ily rendeleteket kibocsátani, volt ideje azok következményét is meggondolni.

Rósa Izó dr. Polcznerrel szemben védi az albizottság álláspontját s meggyőződen fejtegeti, hogy a jelen ügyben eljáró tisztviselőknél semmi szín alatt sem tétellezhetne föl a gonosz szándékot s éppen azért, bár a törvény a kivonatokban megköveteli az esedékesség napjának kitételét, annak hiányát célzatos szándékból eredetnek nem találta.

Kállay Albert főispán szerint az esedékesség napjának hiányát terhelő körülménynek csak akkor lehetne venni, ha be igazolva volna, hogy az esedékesség határideje csak az elévült adókról szóló kivonatokban hiányzott. Mert ha az el nem évült adóhátralékok kivonatán sincs kitéve az esedékesség ideje, természetesen elcsúsz a célzatosság annak kihagyása miatt. Az adófelügyelőt illetőleg, szülő maga is beismeri, hogy mulasztás forog fönn; amennyiben törvény szerint is a bekebelezés helyességét ő tartozik vizsgálni s azok helyességéről meggyőződést szerezni; de a városi adóhivaltól kapott adatok által lón egyrészt félrevezetve, másrészt pedig kiadott utasításai-ból látszik, hogy törvényes állapot akár elfoglalni s az nem bűn, ha a rendelkezésre állott téves adatok folytán jutott egy téves álláspont. — Az elévült adók bekebelezésének elbírálásához is csak aztán lehet szólni, ha be volna már igazolva, hogy az elévülés hivatalból vizsgálándó-e, vagy pedig azt magának a félnek kell allegálnia? S jelen esetben annál fontosabb ez a kérdés, mert az egész ügyből az tűnik ki, hogy a gyakorlat ellene mond annak, mintha az elévülés hivatalból volna vizsgálándó. Ez a fontos kérdés szülő szerint hadd jusson föl előbb elvi döntés végett a miniszteriumhoz.

Fodor István, mint az albizottság egyik tagja, szándékosan lát az esedékesség napjának kihagyásában, míg

Babarczy József elfogadja a bizottsági javaslatot azon pótlással: utasítsanak a pénzügyigazgatóság, hogy ha zálogjogot kíván szerezni, az esedékesség napjának kitételére mindenkor figyeljen a kivonatknál.

Még **Obláth Lipót** szól röviden a biz. javaslat által konstátált törvénytelen-ségekről. **Polczner Jenő** pedig ragaszkodván indítványához, **Kállay Albert** zároszávi után szótöbbséggel magáévá tette a közigazgatási bizottság az albizottság, illetve a főügyész javaslatát.

Az igaz, hogy ez a határozat fölér egy gyöngébb «fegyelmi»-vel.

Az utolsó hang a kinos ügyben az új pénzügyigazgatóé, **Csiszár Gyula** volt, aki megfellebbezte a határozatnak az elévülésre vonatkozó azon részét, mely szerint az elévülés hivatalból veendő figyelembe.

A hosszú ülést az egyes szakeladók jelentései zárták be, melyek közül a fontosabbakat az alábbiakban közöljük:

Egészségügy.

Dr. Faragó Ödön, városi főorvos jelentése szerint:

Az általános egészségi állapot a múlt havinál kedvezőbb; amennyiben úgy a betegeskedések, mint a halálozások száma kisebb.

Legtöbbsz (71-en) gyomor- és bélhurutban haltak el.

A kórházban összesen 314 beteget kezelték. Ezek közül gyógyultan 129 távozott, javultan 23, gyógyulatlannal 3. Visszamaradt 146 beteg.

A bábákepezde szülészeti és nőgyógyászati osztályában 45 beteget ápoltak. Ezek közül 40 távozott el.

A népesedési mozgalom a következő: Élve született 118 fiú, 110 leány, meghalt 74 fiú, 76 nő. A népesedési szaporulat 78.

Adóügy.

Csiszár Gyula pénzügyigazgató jelentésének főbb adatai ezek:

Egyenes adó: Hátralék aug. végéig 382495 ft 17 kr. Összes tartozás aug. végéig: 680031 ft 23 kr. Törles: 9282 ft 54 kr. Tartozás 670748 ft 68 kr. Befolyt 286253 ft 07 kr. Hátralék aug. végéig 382495 ft 61 kr. Az idén eddig 8090 ft 73 krral több folyt be, mint a múlt évben.

Hadmentességi díj: Összes tartozás: 39,861 ft 74 kr. Befolyt összesen: 3085 ft 58 kr.

Végrehajtási költség nem mutatott ki.

Fogyasztási adók: összes tartozás: 494141 ft 66 kr. Befolyt összesen: 494141 ft 66 kr.

Bélyegjévedék: összes tartozás 724700 ft 55 kr. Befolyt összesen 718750 ft 75 kr.

Jogilletékek-díjak: hátralék 89812 ft 81 kr. Összes tartozás 131894 ft 14 kr. Törles f. é. aug. hóban 4989 ft 28 kr. Tartozás f. é. aug. végéig 126904 ft 85 kr. Befolyt összesen 49721 ft 69 kr. Hátralékban maradt aug. végéig: 77183 ft 16 kr.

Dohányeladás: Hátralék aug. végéig: 1504 ft 69 kr. összes tartozás 454,723 ft 93 kr. Tartozás aug. végéig 454723 ft 93 kr. Befolyt összesen 454723 ft 93 kr.

Szeged-sövényházi ármentesítő társulati járuléka: Hátralék az 1889. év végéig 4679 ft 68 kr.; összes tartozás 21350 ft 04 kr. Befolyt összesen 17162 ft 02 kr.

Ártéri költségek: ártéri költségek fejében a múlt hónapban semmi, tavaly augusztusban pedig 24 ft 48 kr.

Államkölcson: államkölcson-törlesztési járulékok fejében a múlt hó

folymán befizetett összesen 19633 ft 52 kr., a múlt év ugyanezen hónapjában pedig e czimen befolyt 18186 ft 69 kr. Az idén tehát az aug. havi befizetések eredménye 1446 ft 83 krral kedvezőbb, mint tavaly volt.

Az idén esedékessé vált és a korábbi évekről fennmaradt államkölcson-tartozások összege 830881 ft 44 krt tesz ki. Ennek törlesztésére a folyó évben aug. hó végéig befolyt összesen 145466 ft 93 kr., 685414 ft 51 kr. pedig hátralékban maradt.

Italmérési illetékek. Italmérési illetékek fejében a múlt hó folyamán befizetett összesen 11700 ft 83 kr.

Az idén az év elejétől aug. hó végéig italmérési illetékek czimén összesen 93664 ft 18 kr. folyt be.

Börtönügy.

Schmidt Imre kir. ügyész jelentése a kerületi börtön 1890. évi aug. havi állapotáról következő: összesen 547 fogoly volt a csillagbörtönben, ezek közül 521 férfi, 26 nő.

A kórházban 58 beteg volt s ezeken kívül 201 járó beteg, akik között 22 trachomás.

A rabok munkája az államnak 763 ft 94 krt jövedelmezett, a raboknak 297 ft 30 krt.

H i r e k.

Határidő:

Szept. 28. Könyvnyomdások jubileumi ünnepé-

lye a «szófürt»-ben.

Szept. 28. A szegedi leány-társaság táncvirágla-

az új-szegedi vígudóban.

Okt. 5-6. Csongrádúrngei tanító-gyűlés.

Kereseti adó-tárgyalások.

Szept. 27. Szatcsók 5718-5768. tételeszámig.

Szept. 29. Szatcsók 5769-5819. tételeszámig.

— **Az új pénzügyigazgató.** **Csiszár Gyula**, az új szegedi kir. pénzügyigazgató, tegnapielőtt érkezett meg Szegedre s tegnapi vette át a pénzügyigazgatóság vezetését. Az új pénzügyigazgató kinevezetése a törvényhatósággal a tegnapi közg. bizottságban lett hivatalosan közölve, amikor is dr. **Tóth Pál** főjegyző általános eljenzés közt olvasta föl a pénzügyminiszternek **Kállay** főispánhoz intézett, az új pénzügyigazgató kinevezését tudató leiratát.

— **A miniszter az iparosoknak.** Megemlítettük, hogy **Baross Gábor** miniszter a budapesti borkiállítás alkalmával tíz kedvezményes vasúti jegyet osztott ki szegényorsors szegedi iparosok között. Iparosaink a fővárosban arról értesültek, hogy a miniszter a borkiállításban néhány segédgépet vásárol, melyet vidéki ipartestületeknek küld meg, hogy a gépeket szegényorsors, de szorgalmas iparosok rendelkezésére bocsásák. Szegényorsors szegedi cépezsek kérésére folytán az ipartestület föliratot intézett a miniszteriumhoz, hogy a gépekből juttassanak a szegedi iparosoknak is.

— **Egy szegedi fogadás.** **Mikszáth Kálmán**, a Pesti Hírlap aranyos pennájú **Scarrona**, szellemesen emlékdékvá a papirkosár halottjai fölött, a többi közt ezt a szegedi vonatkozásu esetet veszi tollhegyre.

«Két makkói ur (kiknek nevét a fogadás érdekében nem lehet kiírni) iddoggát egy szegedi vendégben és öszedispaltát azon, van-e vajjon Magyarországon olyan ember, aki kész volna egy ismeretlennek 8 ezer frtot kölcsönözni hipotek és biztosíték nélkül hatos kamatra? (Nagyon, de nagyon unatkozhattak a tisztelt urak.)

Szöböl szó lett, utoljára fogadás: bementek az Abafi Aurél szegedi közgyűző irodájába s hiteles jegyzőkönyvet vettek föl állításukról. A vesztő fízet a hírlapirói nyugdíj-egyletnek 100 forintot.

De egyik részről az a föltétel, hogy «M—th

K—n írja meg a lapban! (Az a reménye van, hogy rám jobban hallgatnak a kölcsönadók.)

Ma ebből a célból megkaptam az összes okmányokat. (Persze, hogy ezek is a papirkosár.)

En ugyan nem bízom a sikerben, mert az egyik fogadó elkeszté. Akkor kellett volna azt tennie, mikor a megboldogult Lisznai Kálmán örökölt egyszer s mindenkorra keresett valakit, a kinek kölcsönre volna szüksége. De annak már negyven esztendeje. Baldácsi báró se él már. Mondom, nem bízom a sikerben, de a hírlapíró-egylet száz forintja mégis érdekel annyira, hogy ne vonjam meg a kívánt segédkeztet, nyilvánosságra hozni a farrát: hogy hol lehet nyolcezer forint előnyösen elhelyezni.

Végre is semmi sem lehetetlen.

Ha egy olyan optimista akadt, aki erre fogadott, egy írő, aki a fogadásukat megírta, — miért ne akadhatna egy Hay Bernát is, aki csupa rosszakarattól rászán nyolcezer forint, hogy vele a pesszimista zsebéből kihúzzon százat.

A két naiv lelkű makói ur egy kissé megkészt a fogadással, amennyiben már pár éve megbukott az ilyes hitelmeveletekben előszeretettel dolgozó szegedi általános takarékpénztár.

— **A megrémített alsóváros.** A 14-ik huszárezred egy százada, mint jelentették, a székhelyi gyakorlatokról Boszniába ment, Makó felől jöve Szegedre is betért, hol egy napig pihent meg. A lapírt — szokás szerint másnap — úgy regisztrálta, „de mentiként” ezt a hírt, hogy a természetesen fáradt hadiak, 13 napig maradnak Szegeden. Nosza lett erre reménytel a szállásadó alsóvárosi gazdák közt. 13 nap alatt még a zsinolyt is leeszik istállóikról azok az éhes huszárok! Megnyugtatóskúra újra kényserülünk közölni, hogy a huszárok csak egy s nem 13 napra tartottak Szegeden pihenőt s ma reggel Horgos felé már el is hagyták a várost.

— **Kamarai választás.** A szegedi kereskedelmi és ipar-kamara újvidéki alküreltetben, mint megírtuk, az első választás megedő volt. A pótválasztásról szóló jelentés tegnap érkezett le a szegedi kamarai elnökséghez. A választás eredménye ez: Rendes kultagok lettek: Dietzgen Imre fűszerkereskedő, Adamovics Sándor bornagykereskedő, Pekló Jakab építőmester, Obermüller Ferencz hentes. Pótagok: Stefánovics Juba fűszerkereskedő, Ziegler Ágoston keztüis.

— **Megbukott indítvány.** A szegedi kir. pénzügyigazgatóság csaknem nevetésig szíben tint fog tegnap a közigazg. bizottság előtt. Havijelentésével kapcsolatban ugyanis arról panaszkodott, hogy szokatlanul sok most az adóhátralék: a város augusztus végével még 382,495 frt 61 kr. egyenes adó, 36,755 frt 16 kr. hadmentességi díj, 5949 frt 80 kr. bélyegilleték, 77,183 frt 1½ kr. Szeged-sövényházi árm. költség és 130 frt italmérsi illetékek tartozik. Ennek a pénzügyigazgatóság szerint az volna az oka, hogy a végrehajtás vezetésével megbízott városi közegek nem a kellő eredménnyel járnak el s hogy a törvény teljes szigorja nem minden adózó ellen alkalmaztatik. Aztán ilyen javaslattal állt elő: „A legkömolyabban figyelmeztetik a városi adóhivatal, hogy az dddigi hátramaradást a legnagyobb erélyvel igyekezzék helyrehozni s a f. év október hó végéig kedvezőbb befizetési eredmény legyen, mert további mulasztás esetén kénytelen lesz a közigazgatási bizottság a pénzügyigazgatóság javaslatára a mulasztó közegek költségére a felelősséget kimondani.” A felelősséget természetesen nem mondotta ki a közg. bizottság, mert kitünt, hogy soha az ideinél kedvezőbbben nem folytak be az adók s kitünt a pénz-

ügyigazgatóságnak az a botlása is, hogy a régi adóhátralékokat is az idei kirováshoz számította s ezért „látta oly sötét szemüvegen a világot”.

— **Pályázat tanári állásra.** Zombor város pályázatot nyitott az odaváló középkereskedelmi iskola német és francia tanzékre. Ezen államban 900 frt évi fizetés, 1891. január 1-től 200 frt lakbér és a szolgálatba lépéstől számított 100 frt ötödéves pótlék van összekötve. A nyugdíjszabályzat az állami tisztviselők nyugdíj-törvényével azonos. A kérvények postafordultával Ásándor Béla főispánnak küldendő. Az állás október hó első napjában foglalandó el.

— **Nők gyűlése.** A szegedi nőiparegylet választmánya ma délután 3 órakor gyűlést tart. Egyedüli tárgyát a közg. közgyűlés sorrendjének megállapításaképezi.

— **Halálozás.** Öszinte részvétellel értesülünk, hogy sulyos családi gyász érte dr. Perczel János a szegedi kir. járásbírósg jeles, fiatal albiráját, akit tegnap egy váratlanul jött távirat szőlített édes atya ravatalához. Az elhunyt bonyhádi Perczel Géza tolmamegyei nagybirtokos unoka testvére volt Perczel Mór 48—49-es honvédtábornoknak és Perczel Béla volt igazságügyminiszter és kuriai elnöknek. Hirtelen halála a család ősi fészkeben Bonyhádon, szívzélhűdés folytán következett be. Négy felnőtt gyermek gyszálja a boldogultat, ki 72 éves korában halt el.

— **A kaszárnya átvétele.** Az új kaszárnya átvételé ha nem is illuzióriussá, mindenesetre kétséss teszi az a körülmény, hogy maga az ács- és cserepes-munkák vállalkozója sem bízik a kellő időre készenlétben. Okul azt hozza föl, hogy kereseti kimutatását még most sem honorálták, enélkül pedig nem tudja munkáit fizetni s így ő a készenlét október 15-iki határidejének betartásáért felelősséget nem vállal. Ezen nyilatkozata folytán a mérnökösg indíttatva érezte magát, hogy a késedelem ódiumát magáról elhárítsa. Szerinte a hozzá 9-en beadott kereseti kimutatás felülvizsgálata már szeptember 13-án kikérült hivatalból s így a vállalkozónak járó összeg késedelmes kiutalása s e miatt a munkák esetleges megkésése miatt ő nem felelős.

— **Vadászat.** A csöngölei vadásztársaság ma és holnap, két napon vadász-kiindulást rendez, melyre a fővárosból Stesser József miniszteri tanácsost, Pancsováról Jankovich Miklós kormánybiztost és Orsováról Paulovics László főszolgabíró várják vendégeikül.

— **A Léva-ováció.** A Léva Ferencz osztálytanácsos tiszteletére rendezendő óváció disztárgyának, az albumnak aquarell disztéseit Kaczian Ödön immár elkészítette. Az aquarellek fölöttébb csinosak. Ezzel kapcsolatban foljegyzzük azt a hírt is, hogy a kereskedelmi iskola tanulóit az óváció ünnepén fáklyás zenét fognak rendezni az ünnepelt tiszteletére.

— **A szomszéd kívánsága.** A H.-M.-Vásárhelyt létesítendő földmivesiskola érdekében a közg. iskolaszék egy emlékiratot nyújtott be a városi törvényhatósághoz, melyben az iskolának szükségesét fejtegetvén, azon javaslatot teszi, hogy „mivel városunk közönsége jelen nyomorúságos körülményei közt a saját erején földmivesiskolát fölállítani nem képes, kérje föl a nagym. magy. kir. földmivelési min. urat, hogy a fölsozlott adatokra való tekintettel, városunkban már legközelebb államköltségen egy földmives-iskolát fölállíttatni kegyeskedjék”. Az emlékirat többek között így érvel: „Egész Magyarország mezőgazdaságot üző állam s városunk majdnem 60 ezer lakosa is, mondhatni, tisztán mezőgazdaságból él. Városunk 133,639 kat.

holdból álló területén 10,294 család foglalkozik tisztán mezőgazdasági üzlettel, melyek az összes lakosságnak mintegy 80%-át képezik, míg a 782 iparos és 214 kereskedő, vagyis összesen 996 család, melyek állami és városi terhek viselésében mint termelők osztakoznak, az összes lakosságnak csak mintegy 16%-át alkotják s ezek közül is az ipar és kereskedelem mellett 156 iparos, 47 kereskedő, összesen 203, vagyis az összesnek 20.4%-a mintegy 9000 kat. holdon mezőgazdaságot üz s ily részben őstermeléssel foglalkozik, tehát gazdává válik. Ily viszony al fonn városunk intelligens osztályánál is, ott is nagyon kevés azok száma, kik mezőgazdaságot kisebb-nagyobb mérvben nem üznek. Ennélfogva bizton elmondhatjuk, hogy mezőgazdasági város vagyunk s nagy sulyt kell fektetnünk városunk gazdasági előhaladására, gazdink minél intelligensebb és szakképzettebbé tételére. A tudományos pályák bármelyikére előkészülő ifjaink részére van főgymnáziumunk, leányaink magasabb kiképzésére a polgári leányiskola áll rendelkezésünkre, az iparos és kereskedői pályára készülő ifjak részére — bár az iparosok és kereskedők s hozzátartozók összes létszáma alig teszi ki a lakosság 10%-át s bár ezek is legnagyobb részben gazdalkodást is folytatnak — két tanintézet is áll fonn, melyekben foglalkozásuknak megfelelő szakismereteket sajátíthatnak el, egyedül azon 10,294 gazda család nem rendelkezik oly szakiskolával, hol a gazdasági pályára készülő, saját kisebb birtokát eredményesen kezelni óhajtó gyermekei jövő foglalkozásához oly alapos elméleti és gyakorlati szakismereteket szerezhetnének, amelyek segítségével a folyton erősbödő mezőgazdasági termelési verseny mellet magokat bátran és biztosan tájékozni tudnak. Pedig ezen gazdák vállaira a 384,002 frt államadóból csak földadóból 193,704 frt teher nehezedik a magas városi közterheken kívül, kiknek saját birtokuk jövedelméből kell e terheket fódózni, kiknek tehát valóban életkérdés nagyobb vagy kisebb birtokcsaikk okszéri kezelése, jövedelmektetése és megtartása”. Az emlékirat most van a vásárhelyi tanácsnál tárgyalás alatt.

— **Az utadó.** Az új utadó-tervezetet tegnap kellett volna tárgyalnia a közg. bizottságnak. Ez azonban, amint a főispán „sajnálattal” kijelentette, az előadó jegyző távolléte miatt meg nem eshetvén, az új adó-tervezet tárgyalását a bizottság október hó 1. napjára, egy rendkívüli ülésre halasztotta.

— **Még egyszer szüless a sirban.** Az *Arad és Vidéke* írja a következő fölvilágosító közleményt, melyet a félrevezett közönség helyes tájékozása szempontjából minden kommentár nélkül reprodukálunk: „Még egyszer szüless a sirban. E czim alatt egy rémhír járta be a lapokat, melynek eredetere vonatkozólag megbízható helyről a következő fölvilágosítást kaptuk. Ezeltől két évvel Mezőkovácsházán elvérés folytán elhalt Gonda Mihályné fiatal paraszt menyecske. A halottkémül megjelent orvos dr. Kuthy Elek, értesülvén a halál előzményeiről, panaszt emelt a szolgabírósnál Müller Róza bába ellen, aki a vérző Gondánéhoz nemcsak orvost nem hivatott, de a beteget vérzés közben maga is elhagyta. Gondáné harmadnap lett eltemetve szolgabírói engedéllyel, midőn hullája már foszlóban volt. Az orvos följelentése és a férj későbbi panasa alapján megindított vizsgálat szükségessé tette a halott exhumálását, melyhez a följelentő orvos joggal volt kiküldhető. Amit a két orvos a sirban talált, az egészen egyszerű fizikai tünemény, a mely fölött a szakembernek eszébe sem jut fönnakadni. A két éves ügy most került a szegedi törvényszéknél tárgyalás

alá. Az ottani lapok egyik riportere vagy rosszul volt informálva, vagy pedig saját fantáziáját szerint a régi dologból friss újdonságokat csinált és olyan részletekkel színezte ki, amelyek az olvasó közönség idegeire a remélt hatást nem is tévesztették el, mert a megbotránkozás és elszörnyűködés általános volt. — Sajnos csak az, hogy a rémkacsa annak a gyomrát fektette meg, aki legártatlanabb a dologban, t. i. a foljelentő orvosát s hogy oly tekintélyes lap is, mint a Budapesti Hírlap, mely a hirt terjedelmesen közölte volt s melynek a személyes becsület értéke fölül határozott fogalmi vannak, a meghurczolt orvos védekezésnek legénységesebb részét, tudniillik az úgy két éves voltát és az igazán vádlottat, nem tudni mi okból, elhallgatta.

— Egy nagy ember. Holdkörös kínézésű fiatal ember állott a kapitány előtt. Bár nagyon karcsu volt s papírtkereset tartott kezében, de senkinek sejtette benne a nagy embert. Pedig ő nagy, vagyis „nevezetes” ember lehet, mert leereszkedő szerénységgel meghajolva, ilyenformán mutatta be magát:

— Én Kis Vincez csanyi illetőségű költő vagyok.

A kapitány arra volt kíváncsi, hogy Kis Vincez mit költ: pénzt vagy ami rosszabb, verset, avagy más egyebet... Csak nem konkurál szíriyas állatokkal?

— A közköltősegtetés. A belügyminiszter fölhiatta figyelmét Szeged város törvényhatóságának is arra, hogy a város jövő évi költségvetési előirányzata október hó 31-ig törvény szerint hozzá fölterjesztendő. Azért a várost az előmunkálatok sürgős befejezésére hívja föl s arra is figyelmezteti, hogy az előirányzatok a közúti kiadásokat és bevételeket ne vegye föl, mert ezekről az 1890. évi 1. t.-cz. szerint külön költségvetést kell szerkeszteni.

— Utlevél-kérdés. Nem régen sok keletlenetlenséget okoztak a szegedi iparhatóságok a Jiraszek és Krausz cég munkásai, akik utlevél nélkül, átlutakon hatoltak el Szerbiába, hova csak úgy juthattak be, hogy Vék és Sándor városi hivatalnok leutazott s valamennyi munkás számára kiállította az utlevelet. Természetesen a több száz forintra rugó eljárás költségeket a Jiraszek és Krausz cégnek kellett kifizetni. Az utlevél úgy még ezzel sem nyert beferezést. Beléartotta most magát a dologba a belgrádi konzul is. Átírt a szegedi iparhatósághoz, hogy utlevél nélkül semmiképpen ne engedjenek külföldre menni munkásokat. Az iparhatóság erre azt válaszolta, hogy a munkások eltiltókait külföldre való utazásukat, csupán igazoló-jegygyel külföldi utra nem bocsátanak el senki.

— A kedélyes adóprér. Valkányról értesíték, hogy Jenován Petru ottani jómódu román, a múlt héten a községvázházhoz ment, hogy a jegyző által haszonbéri szerződést készítsessen. A községvázházban csak Stefan Pavel községi pénztáros és Dragoj Gytin községi éjjeli őrt találta, kiknél a jegyző után kérdezősködött. Mikor Stefan megtudta Jenován jöttének okát, becsalta őt a pénztárba, ott az ajtót rácsatolta és erőszakkal el akarták tőle venni a haszonbéri összeget, adótorozás fejében: de Jenován nem engedte a pénzt kezéből kivenni; erre az éjjeli őr is megfogta s közösen addig verték az adóhátralék miatt, míg a pénzt kezéből ki nem adta. Időközben segítségére jöttek azok, kikkel a szerződést megkötöni akarta. Jenován hivatalos hatalommal visszaélés, súlyos testi sértés és becsület sértés vétsége miatt fölmentést tett a nagy-szent-miklósi kir. járásbírósnak az erőszakoskodó községi pénztáros és társai ellen.

— Vadállat. A bűnügyi statisztikának ritkán vannak adatai olyan bűnösökről, mint amilyen tegnap a szegedi törvényszék előtt a vádlottak padján ült. Egy apa, aki saját leányait elcsábítja. N a g y i v á n József első-

tanyai földműves, nyolcz kiskorú gyermek atyja, amint kifejlődött egy leánygyermek, rögtön rávetette a szemét. Kinos jelenet volt, midőn a leányok az apa arcába vágták a sötét bűnt, ki mindent tagadt. Mindössze annyit ismert el, hogy kurizált leányainak s a legidősebbet egyszer meg akarta ölelni. Miután tanu nem volt, a fenytő törvényszék az apát a sötét bűn elkövetésének kísérlete miatt hét évi fegyházra ítélte. Sem a hitves, sem a nyolcz gyermek, még a legkisebb sem ejtett könnyűt, mikor a szuronyos börtönről visszakísérte a törvényszéki fogházba.

— Drágakő. Berta, szőke hölgy. Önmagán kívül még egy kincse volt: egy szép gyűrű. Bertát az a malőr érte, hogy a gyűrűből elvesztette a drágakövet. Nosza, megeredtek szemének elhomályosult egéből a fájdalom pergő gyöngyei. Vigasztalták, megígérték még minden. Jóakarók tanácsal látták el. Azt mondták tételesen a gyűrűbe más drágakövet. Az egyik gyémántot, a másik rubintot ajánlott. Végre a tanácsadók valamelyike azt mondta:

— Tételesen a gyűrűbe kicsikém a mitisztet.

Odavágja egy maliciozus fisor:

— Ametszt? Az őrdögbe! Tán mégis csak jobb volna egy — huszártiszt.

— Nem Horgos, hanem Csany. Lapunk csütörtöki számának *«Civildacsi Horgoson»* cz. hírébe őszinte sajnálatunkra egy kardinális tévedés csuszott be az ott tárgyalt esemény helyére vonatkozólag, amit ezennel helyreigazítunk. Az a visszaélés, miről a jelzett hírből szó volt, hogy t. i. az iskolaszéki elnök a községi iskola tanyáját egy falusi színtársulatnak 6 előadásra esténként 1 ft 50 kr-ért bérbe adta, nem Horgoson, hanem az ugyancsak csongrádmegyei Csanyon történt meg. A haszonbér azonban itt is az iskolapénztár javára lett elszámolva. E szerint az egész hír és esemény ódiuma tévesen irányult a horgosi iskolaszék közbecsülésben álló elnök ellen, amit az igazságnak megfelelően kötelességszerűleg a legzsevesebben konstatálunk. Különb, mint illetékes helyről értesülünk, a csanyi visszaélés megszüntetésére a kellő intézkedés megtörtént.

— A levágott láb. Néhány nap előtt egy vasúti szerencsétlenségről írtunk. Oroslásos községben egy Bobity Száva nevű ember került a kerekék alá, mely ballábát a szó szoros értelmében összeroncolta. A szerencsétlen ember a szegedi kórházba került, hol Eisenstein dr. megoperálta. Most már jobban van, dacára, hogy 50 éves, életben marad, de eszében alighanem zavarodás támad, mert folyton azon fantáziál, hogy a bal lába ott sétál a pályaudvarban a vágányok között s bizonyosan elgázolja a vonat. Hogy megnyugodjon, odanyújtották neki egy betegnek lábát; Bobity most egyik kezével megfogta a saját lábát, másik kezével pedig a betegét, így meggyőződött, hogy kezével csakugyan két lábát érint s lecsillapodott.

— Apró hírek. A barakok. Az új lovaslaktanyával együtt épülő fasátorok közül egyet, teljesen elkészülvén, ma délelőtt veszt át a honvédség a várostól. A barak 96 ember s ugyanannyi ló számára készült. — A belvárosi iskola fölszerelése. A mérnökség betervezte a tanácsos és a belvárosi elemi iskola V-ik fiú- és leányosztályának fölszereléséről a költségvetést. Az iskola-szerek 464 ft-ba kerülnek. — Födöttetési állomások. A dorombai mentelep-osztály parancsnoka, Perczel Dénes, a tavalyi kedvezőtlen födöttetési eredmény miatt most átirta a hatósághoz, tudakolja ki: a tanyésztők meg voltak-e elégedve a ménekkel; melyik mén ellen s mi kifogas merült föl; az egyes mének ki nem használásának mi lehet az oka; s végre egyik-másik mént kívánják-e kieserlíni? Minderre legbiztosabb felelet azon, általunk is közölt tény, hogy

a kedvezőtlen eredményt, a födöttetési állomások félreeső volta okozta.

— Megmárt emberek. Nagy ijedelmet idézett elő Aradon a borzalmas halállal kitöltött Mora Mátyás esete, melyről lapunkban is megemlékeztünk. Most Aradról azt írják, hogy az ottani kapitányi hivatalban két egyén is jelentkezett, akiket meghagynak a kutya és ök nem tartották érdemesnek orvosi segély igénybe venni. Az egyik Hantz Lujza, egy vasuti alkalmazott leánya, a másik Szalai József molnár.

— Végtagyalás. Debreczenből sürgönyzik: Az országos szennázóit keltett bűd-szent-mihályi rablógylókosság ügyében a nyiregházai kir. törvényszék a végtagyalást október 30-ikára tűzte ki.

— Alföldi vásár. A csákvári országos vásár október 9-től 12-ig fog tartani.

«A Divat-Szalón», a magyar irodalom legdiszesebb, legértelmesebb s legolcsóbb szépirodalmi divatlapja negyedik évfolyamát kezdi meg, azzal a pompás és tartalmas számmal, melyet október 1-én ad ki. Divat-része mellett kiviteli rajzaival, érthető, magyaros leírásával s a divatos kézimunkák állandó, szakavatott tanfolyamával, egy a külföldi, mint a hazai divatlapok fölött áll. Szépirodalmi része pedig bármely nagy szépirodalmi lappal ki állja a versenyt. Költeményeket, elbeszéléseket, tárcákat elsőrangú íróktól közöl, fordítást eddig a francia, orosz, olasz, angol, új-görög, német stb. irodalomból mutatnak be sikerült közleményeket. Októberi száma Gyarmathi Zsigánról kezd egy hosszabb elbeszélést, költeményt Sully Pródrommetől, Radó Antal műfordításában stb., továbbá találkoznak benne F. Gyujtó Izabella, Nogáll Janka nevével. Ismerteti a fővárosi élet nevezetesebb eseményeit s állandó rovatot tart arra, hogy olvasói egymás között is kicserélhessék gondolataikat. S ha e dus tartalom mellett fölemlítjük, hogy a «Divat-Szalón» előfizetési ára egész évre csak 6 ft, méltán föl-hívhatjuk rá a t. hölgyközönség figyelmét, melyet a «Divat-Szalón» teljes mértékben megérdemel. Előfizetéseket postautalványon a «Divat-Szalón» kiadóhivatalába (Budapest, Gizella-tér 1.sz. Haaspalota) intézendők.

Új zeneművek. Rózsavölgyi és társa zenemű-kereskedők kiadásában most jelent meg Geiger Mórtól «Vive la Bulgarie» keringő. A díszesen kiállított zenedarab ára 1 ft 20 kr. — Nádor Kálmán zenemű-kereskedésében megjelentek: Rosenzweig Vilmos, az «Ob ich dich liebe» szerzőjétől egy szép magyar stílusú honvéd diszorségi induló, magyar és német szöveggel, melyet az első honvéd diszorség emlékére írt. Ára 75 kr. — Ugyanott a Legújabb budapesti népdalok III-ik évfolyamának 19-20. számai, melyek a következő dalokat tartalmazzák: Ne vess meg és ne itélj el engemet. Ez a kis lány azért, hogy oly parányi, Jóó Károly szentesi karnagytól. Ára 30 kr. — Megrendeléseket elfogad Endrényi testvérek könyvkereskedése Szeged.

Táviratok.

Királynéknak Afrikában.

Budapest, szept. 26. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Párisi sürgöny szerint Erzsébet királyné Algírba érkezett.

Katonatisztok vérengzése.

Budapest, szept. 26. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) A «Pesti Napló» esti lapja némi fönttartással közli azt a — valószínűsége esetén méltán fölháborító — hírt, hogy Egerben múlt éjjel egy kávéházban Horváth Béla városi rendőrkapitány nyolcz katonatiszt, a Rákóczi induló huzatása miatt karddal életveszélyesen összevagdalta s a rendőrkapitány nehéz sebeketől rakva élet és halál közt lebeg. Az idézett lapnak az esetre vonatkozó egri sürgönye szó szerint következő:

Horváth Béla városi rendőrkapitányt, mert a Rákóczy-indulót játszotta a kávéházban az éjjel, 8 katonatiszt karddal életveszélyesen összevagdalta. Főtettesek: báró Nugent, Fischer, Blaha, Della Riva. A lakosság roppant izgatott. Vasárnapi e tárgyban rendkívüli közgyűlés tartatik.

*

Ez ügyben lapunknak a késő éjjeli órákban követezőket sürgönyzik:

A «Tűzoltóhoz» címzett éjjeli kávéházban az Appel-ezred tisztjei, hadnagyok, szóváltásból keletkezett verekezésben annyira összekaszabolták Horváth Béla rendőrkapitányt, hogy most élet-halál közt lebeg. Horváth éjjelkor, már egy kissé ittas állapotban, ment a kávéházba Orosz nevű mésszárossal. A tiszték éppen biliárdoztak s a köztük járkáló Horváthot egyik hadnagy készakarva úgy meglökte, hogy a mögötte levő hadnagra esett, ki szintén visszalökte; mire Horváth mérgesen kiáltotta: «mi adott okot ilyen gyávaskodásra!» Erre többen kardot rántottak s valóságos mészár- lást vittek véghez a védtelen, becsipett kapitányon. Még az utcán is szabdalták, hol Orosz gyáván megugrott mellőle. Horváthot reggel felholtan lelték. A városban ez eset miatt nagy a fölháborodás.

Merénylet a mexikói köztársasági elnök ellen
Budapest, szept. 26. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) A mexikói köztársaság elnöke ellen merényletet követtek el. Többeket elfogtak.

A román király átutazása Budapesten.

Budapest, szept. 26. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Károly román király, aki Hohenzollern Ferdinánd hg trónörökösével hosszabb távol- lal után, most utazik haza Romániába, ma d. u. fél 2 órakor érkezett a bécsi gyorsvonat első részével Budapestre.

Az orosz trónörökös házasság.

Budapest, szept. 26. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Londonból jön kerülő uton a jelentés, hogy az orosz trónörökös nagyherceg eljegyzése Mária görög királyi hercegnővel december 1-én (ó naptár szerint) fog megtörténni.

Új német hadügyminiszter.

Budapest, szept. 26. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Berlini sürgöny szerint Caprivi november elején Münchenbe utazik, hogy ott az udvarnak bemutassa magát. — Verdy hadügyminiszter visszalépése a jövő héten történik meg. Utódjául Kaltenborn és Wittich tábornokok mellett Leszynskit is emlegetik, kit a császár a sziléziai hadgyakorlatokon nagyon kitüntetett, sőt a «Post» szerint első sorban Leszynski jön számításba. A «Post» szerint Verdy Berlinben fog maradni és hadtudományi téren működik majd. Visszalépése semmi esetre sem jelenti a császár elégedetlenségét, sőt inkább a császár a legutóbbi hadgyakorlatok alkalmával nagyon szíves volt iránta.

Közgazdaság.

A budapesti gabonatözsderől.

Buzát ma mérsékeltlen kínáltak, a vételkedv kedvezőbb, az irányzat szilárd volt és mintegy 30,000 mm. kelt el teljes áron.

Határidő üzlet.

Déli tőzsdén:

Buza őszre:	7.48
» tavaszra:	7.60
Tengeri máj.—jun.-ra 1891.	5.81
Zab őszre:	6.43
» tavaszra:	6.70
Repce:	11.75
» új	12.75

Esti tőzsdén:

Buza őszre:	7.27—7.29
» tavaszra:	7.59—7.61
Tengeri máj.—jun.-ra: 1891.	5.82—5.84
Zab őszre:	6.45—6.47
» tavaszra	6.69—6.71
Káposzta-repce szept.—okt.:	11.70—11.80

A budapesti terménytőzsderől.

Terményekben mérsékelt volt a forgalom. Zsíraru lanya. Városi disznósr hordóslut 52.75, 4 drbos táblaszalonna 45.50, 3 drbos 46.50—46.75, füstölt szalonna 51—52 fttal kelt. A szilvaüzlet élénk volt. Szerb szokványszilvából 3000 mm. kelt el októberre 11.75, okt.—nov.-re 11¹¹/₃, novemberre 11.50 fttal kelt. Szerb szilvaiz 21—22, szlavonai 23.75 fttal zárult.

A budapesti értéktőzsderől.

Daczára a londoni és berlini kamatlábemelésnek a tőzsde szilárd maradt. A valutákban élénk volt az üzlet, a nemzetközi értékekben ellenben gyöngye. A helyi piaczon kedveltek voltak a takarékpénztári, egyes bank- és malomrészevények, továbbá az északmagyarországi közszénbánya- és a Drasche-részevények.

Az árfolyamok a következőleg alakultak:

Délutáni zárlat: Osztr. hitelrészv.: 307.60—307.40 4¹/₂ aranyjár.: 100.90 M. leszám. b.: 116.30 M. fegyvergyár: —. M. hitelrészv.: —. Rimamurányi —.

Esti zárlat: Osztr. hitelrészv.: 307.40 4¹/₂ m. aranyjár.: 100.90 M. leszám. b.: —.

Kőbányai sertés-keres. csarnok jelentése.

1890. szept. 26.

Az üzlet lanya.	
Magyar, urasági, öreg, nehéz.	43.50 fttól 44.50 fttig.
» fiatal.	45.50 » 46. »
» közép.	46. » 46.50 »
» könnyű.	47. » 48. »
» közönséges (szedett) nehéz.	— » — »
» » közép.	44.50 » 45.50 »
» » könnyű.	46. » 47. »
Szerbiai nehéz.	44. » 44.50 »
» közép.	44. » 44.50 »
» könnyű.	45. » 46. »

Sertéslétszám: Szept. 24-én volt készlet 154,112 drb., 25-én folhajt, 399 drb., elszállítottak 2780 drb., maradt 151,731 drb. sertés.

J E S S.

— Angol regény. —

Írta: H. Rider Haggard. Fordította: dr. B. L.

(Folytatás.)

91

Ez új alkalom volt a kacagásra, végül mégis csak dobta egy darab biltsugot (száritott vadhust) s egy darab kenyeret; ő megkapta s farkaschét amennyire lehetett, álcázta a többiek előtt.

— Károly, — mondá hirtelen a vén asszony leánya jegyesének — 3000 emberből állt a brit sereg.

— Igen, néni.

— 3000 emberből állt, — ismétlé bosszusan, mintha valaki e tényt kétségbe vonta volna — nagyatyám testvére megolvasta őket a Fokvárosban s éppen három-ezen voltak.

— Ugy van néni, — igazolá Károly. — Akkor ne felelel! a jó isten bizonyosan szomorkodik, ha látja, hogy egy ferde szemű fiatal ellenmond leendő anyósának. — Hány angol esett el Langs Neknél?

— 900. — felelé Károly gyorsan.

— És Ingogónál?

— 620.

— És a Majnában?

— 1000.

— Ez összesen 2500 ember, a többiek Bronkers Spruitnál estek el. Ócsím, ez a vöröskabátos, — szolt Johnra mutatva — egyike a britt hadsereg utolsó embe- reinek.

A hallgatóság legnagyobb része elismeréssel adózott a bizonyítás e nemének, de valami gonosz szellem arra ösztönözte Károlyt, hogy ellenmondjon.

— Az nem úgy van néni? még sok átkozott angol van, kik Neken és Pretorián —

— Ez szemtelen hazugság, — kiálta az öreg asszony — háromezer ember volt a britt seregben, s most mind halva van ez egy kivételével. Hogy mersz te anyósodnak ellenmondani, te piszkos majom. Nesze ez érte! — s mielőtt a szerencsétlen Károly tudhatta volna, hogy mi az, a kávé csupor egész tartalmával arczába repült, eltört orrán mi alatt a kávé arcán, haján és egész testén lefutott.

— Így ni, — folytatta az öreg asszony s most mondja valaki, hogy nem tudok jól cselezni! Öreg Jánosom nem eredmény nélkül gyakoroltam ezt 30 évig. Igenis Károly most megtanítottalak, hogy ne mondj nekem ellent. Menj, mosd meg magad s akkor vacsorálunk.

John nem hittak vacsorálni, de egyik leány lisztbe süttöt heringet dobott oda neki, amiért igen halás volt; most még igen Chesnek érte magát s azután sikerült neki egy darabka ürüzombot és kenyeret kapni.

Vacsora után pár üveg brandyt hoztak s a dolog most kezdett Johnra nézve komolyabb lenni, mert egyszerre egyiknek eszébe jutott Jakab esete, ki ott fektett a szomszéd szobába s boszut akart érte állani, de vezetőjük azt mondta, hagyjátok békeben! Holnap a parancsnok elé viszik s Müller Frank majd tudni fogja mit csináljon vele.

Ez fékezte egyideig őket, de nemskára John védője távozott s ők mind vigagbak lettek, vették fegyverüket s reá cseleztek s színesleg fogadásokat kötöttek, hogy ki találja jobban. John, ki ismerte a veszélyt, székét a falhoz tálta s kihúzta revolverét mely szerencsére nála volt.

— Ha valamelyik merészkedik ellenem valamit tenni, istenemre lelővöm! — mondá angolul, de mindnyájan megértették.

Az éj folyamában nyilván csak revolvere mentette meg életét s ama hit, hogy bizonyára használna szükség esetén.

A dolog mindig rosszabb, annyira rossz lett, hogy már kétszer fordult a vén asszonyhoz, de ez nyugodtan mosolygott s nem keveredett bele a dologba. Nem mindennap van alkalma látni az embernek, hogy egy agolt úgy hecczelnek, mint egy hangyázt.

Epp amidőn elhatározta John, hogy minden oldal felé lö s utána néz, merre mehet ki, jött Károly a szobán és puskatúsával egy ütést intézett fejéle, melyet John ugyan kikerült, de a szék támláját szétverte. Egy perc múlva Károly kedves lelke bizonyára magasabb hazába vándorolt volna, ha az öreg asszony észre nem veszi, hogy ez már több, mint tréfa s csodálatos sebességgel oda gurult közéjük.

— Most már elég, — mondá, — kövér karjával jobbra-balra ütögetve. — Ki nem állhatom itt e lármát; nézzetek lovaikot után; holnapra mind elvész, ha a kafferokra b'zzátok.

Huzakodva s ellenkeve, a férfiak meg akarták tagadni az engedelmességet, de az öreg asszony kituszkolta őket.

John leöntött egy fél üveg brandyt s a következő pillanatban tul volt árkon, bok-

Végső kimerüléssel a szikla talpára dobta magát s ugyanazon perczben mély álomba merült.

(Vége következik.)

Szeged, szept. 26. reggel 7 órakor.

Légnyomás mm. 750 +	Hőmérsék- Celsius	Légnedves- ség %	Felhőzet 0—10	Szél irányja és erőse 0—10	Csapadék 1 óra alatt mm.	Jegyzetek
59.3	13.7	96	6	DNy ₂	0	Légnyomás csökkent, hőmérsék- allé változott

A meteorologiai m. k. közp. intézet időjárás-jelentése.

Budapest, szept. 26. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.)

Budapesten a megelõzõ nap legnagyobb hõfoka $+25^0$, legkisebb $+14^0$ Cels.

Kilátás: Északnyugoti szelek, részben felhős, kissé hűvösebb idő. Pásztás eső.

Felelős szerkesztő: **Lipcsey Ádám.**

Kiadótulajdonos: **Endrényi testvérek.**

Ífj. AIGNER JOZSEF-nél.

432-3-2

A városi adóhivatal.

	Alatató gáz. UNGHVÁRI PÉTER FOGORVOSI MŰTERME SZEGEDEN, új Mayer-ház, «Európa» szálloda mellett.	Kéj- gáz.
---	---	----------------------

Műfogak és fogorok

24—48 óra alatt fájdalom nélkül betétele.

Plombirozások

a legfin. jegecz- s laparany-nyal, platinával, ezüsttel, stb.

Fogak tisztítása,

mindenféle fog- és szájműtét.

Videkiek és átutazók

előleges bejelentés esetében tartózkodásuk idejére különös tekintetben részesülnek.

Bromaehtyl.

Cocain.

az igazoló választmány elnöke.

